

SPLITSKO LJETO PREMIJERA 'DEKAMERONA' U REŽIJI GORANA GOLOVKE

Očekivali golotinju, a dobili dobru predstavu

Piše Tomislav Čadež

Predstava "Dekameron" u režiji Gorana Golovka, premijerno prikazana na Splitskom ljetu, vrlo je solidna, gotovo odlična.

Iz raskošnog Boccacciova buketa od stotinu noveleta i novela Golovko je izabrao nekih sedam, malko ih prepravio, dodao motive iz još nekih pet i sve ih, uz pomoć dramaturginje Ivane Biloš, spretno uvezao u jedinstvenu priču, koja je na sceni razigrana vrlo tečno, dinamično i logično. Za scenu je izabran šumarak u kompleksu Vile Dalmacija, koji nije zlorabljen tek za

Najava budućih zvijezda

U predstavi sudjeluje desetak studenata prve godine novoosnovanog splitskog studija glume, koji djeluju u najmanju ruku optimistično u kontrastu s umomim i proteklih godina na razne načine okljaštenim ansamblom splitskog HNK. Među njima ima dvoje ili troje koji će se razviti u prave zviježde, ali zasad je prerano izdvajati ih ovako javno. Umjesto toga, zabilježiti ćemo sva njihova imena, široj javnosti na znanje: Jelena Bosančić, Andrea Mladinić, Petra Težak, Ana Gruica, Matea Elezović, Goran Marković, Dino Ro-

Arijana Čulina i Nenad Sardelić (gore); Ana Gruica (dolje)

korektan, ali ne može ponijeti ansambl od 19 ljudi, nedostaje mu za to neke više spreme, ludosti i predstavljачke magije koju uloga Fra Alberta jednostavno diktira.

Homoseksualac hipohondar

Da je, primjerice, Fra Alberta igrao Nikola Ivošević, trenutačno najbolji splitski glumac, predstava bi bila još mnogo iskrenija, možda skarednija, ali svakako življa i emotivnija. Ivošević umjesto glavne, gradi ulo-

svjetlo Zorana Ivanovića, kojije prostoru igre dao vrlo dojmljivu trodimenzionalnost i fine promjene ritma i atmosfere. Kostimi Marije Žarak zamišljeni su kao pseudohistorijski, prilično su raskošni i čak minuciozni. Glumci se u njima osjećaju dobro, nisu sapeti i ni jedan nije pretvoren u nepotrebnu karikaturu. Glazba Paole Dražić Zekić slično je koncipirana kao i kostimi, ali nije toliko eksplicitna i

na je u njoj očigledan njezin pokušaj, koja je i danas aktualna. Golovko se, na tragu Boccaccia, suptilno poigrava licemjerjem službene katoličke mašinerije. Njegov pohlepan i lukav pop, sa svojom industrijom čuda, ovdje funkcionira kao uspješan poduzetnik, koji nezaustavljivo puni džepove parama i, podjednako nezaustavljivo, prazni seksualnu energiju s nainvim ili koketnim župljankama.

Toga centralnog lika igra Marko Torjanac, gost iz Zagreba. Posrijedi je prosječan glumac u već zrelih godina, od čijih sam uvijek istih grimasa već pomalo umoran. Torjanac je

solidan je i Ilija Zovko kao prostodušni bogomoljac i rogonja Puccio.

U ženskom dijelu ansambla dominira Nives Ivanković u ulozi Puccijsve supruge Isabette, a odlična je i Lana Barić kao narcisoidna Lady Lisseta. Najviše se pak natrčao Marin Tudor, mladić koji je nedavno diplomirao u Mostaru, koji duhovito i uvjerljivo igra Fra Albertova slugu Federiga.